Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 946 van 11 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **Ten kantore van advocaat H.-P. R. MUKENDI KABONGO KOKOLO**
Ezelsstraat 2/2
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 1 september 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat H. MUKENDI KABONGO KOKOLO verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas
U bent Oekraïens staatsburger van Oekraïense origine. U bent geboren op (…) 1994 in Tsjernivtsi. U woonde in Krasnojilsk gelegen in de provincie (oblast) Tsjernivtsi (Chernivets).

In de jaren voor de oorlog reisde u regelmatig naar België om hier te komen werken. In de zomer van 2022 verliet u Oekraïne definitief omwille van de wijze waarop de overheid de mobilisatie aanpakte. Mannen

werden gewoon op straat opgepakt en naar het leger gestuurd. U wilde niet naar het leger gestuurd worden omdat u vreesde voor uw leven.
U kreeg tijdelijke bescherming in België op 21 november 2022. Op 12 december 2025 verloor u uw verblijfsrecht. U verbleef immers niet meer op uw adres en u had zich niet op een ander adres laten inschrijven. Op 12 juli 2026 reisde u naar Moldavië. Toen u op 25 juli 2026 terugkeerde naar België, werd op de luchthaven vastgesteld dat u niet over de vereiste binnenkomstdocumenten beschikte. U wordt sindsdien vastgehouden aan de grens. Op 31 juli 2026 diende u een verzoek om internationale bescherming in.
Bij terugkeer naar Oekraïne vreest u opgepakt te worden en te sterven in de oorlog. U hebt ook niemand meer in Oekraïne.
Uw administratief dossier bevat een kopie van de eerste pagina van uw paspoort.
B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/11/10 van de Vreemdelingenwet.
Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid door relevante informatie achter te houden die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, rechtvaardigt dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Bij uw aankomst op de luchthaven op 25 juli 2026 hebt u namelijk verklaard dat u uw verblijfsvergunning niet bij u had en dat deze bij de gemeente Vorst zou liggen. Uit nazicht bleek echter dat u al sinds 12 december 2025 geen verblijfsrecht meer genoot in België. U voldeed dus niet aan de binnenkomstvoorwaarden. U wist dit, maar liet toch uitschijnen dat u over een verblijfsvergunning beschikte (CGVS, pg 4). U maakte op dat moment geen enkele melding van een nood aan internationale bescherming (zie: grensrapport politie). U gaf geen redenen op waarom u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst (zie: vragenlijst grensinspectie, vraag 8). U diende pas op 31 juli 2026 een verzoek om internationale bescherming in.
U hebt niet aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.
U vreest bij terugkeer naar Oekraïne naar de oorlog te zullen worden gestuurd.
Vooreerst moet worden benadrukt dat het iedere soevereine staat toekomt om de militaire dienstplicht, de organisatie van een reserve en de eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is erop gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken wanneer de nationale veiligheid wordt bedreigd. Dit impliceert dat bepaalde categorieën onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden militaire dienst uit te oefenen, kan niet worden beschouwd als vervolging of als ernstige schade. Een eventuele (strafrechtelijke) vervolging of bestraffing omwille van een weigering de dienstplicht te vervullen, omwille van het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of omwille van desertie, en dit in het kader van een regeling waaraan alle onderdanen van een land zijn onderworpen, kan in principe evenmin worden aanzien als vervolging of ernstige schade in de zin van voormelde bepalingen.
U hebt geen overtuigende redenen aangebracht waarom er in uw hoofde wel sprake zou zijn van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade in het kader van mobilisatie.
Elke Oekraïense man tussen de 18 en 60 jaar onderhevig aan de dienstplicht of opgenomen in de militaire reserve kan in principe opgeroepen worden voor mobilisatie (zie COI Focus. Oekraïne. Mobilisatie). Gelet op uw leeftijd, kan u enkel nog opgeroepen worden in het kader van mobilisatie. U verklaart dat u nog niet werd opgeroepen in het kader van mobilisatie (CGVS, pg 6). U zou dus al eerst rechtsgeldig moeten worden opgeroepen en u zou vervolgens ook nog de medische keuring moeten ondergaan alvorens u zou kunnen worden gemobiliseerd (zie COI Focus, Oekraïne. Mobilisatie). Gelet op de beschikbare informatie over het aantal potentiële rekruten voor mobilisatie en de omvang van de mobilisatie in navolging van de wetswijzigingen van april 2024, is het bovendien lang geen zekerheid dat u ook effectief zult worden opgeroepen voor mobilisatie in geval van terugkeer naar Oekraïne. De door u aangehaalde vrees voor mobilisatie blijkt vooralsnog hypothetisch te zijn.
Zelfs indien u bij terugkeer naar Oekraïne effectief zou worden opgeroepen voor mobilisatie, kan er nog geen gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen op deze basis, aangezien u geen geldige bezwaren naar voor brengt tegen het vervullen van militaire verplichtingen.
Er bestaan verschillende vormen van bezwaar tegen militaire verplichtingen die vrees voor vervolging om die reden kunnen rechtvaardigen. Zo onderscheidt de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties (UNHCR) in het document van 3 december 2013, "Guidelines on international protection no. 10: claims to refugee status

related to military service within the context of article 1A (2) of the 1951 Convention and/or the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees":

- *het bezwaar tegen de legerdienst wegens gewetensbezwaren (absolute of gedeeltelijke gewetensbezwaarden).*
- *het bezwaar tegen de legerdienst in een conflict dat in strijd is met de elementaire regels van het menselijkegedrag. Deze tweede vorm verwijst tegelijk naar het bezwaar om deel te nemen aan een illegaal gewapend conflict [ius ad bellum], een bezwaar dat verwijst naar het ongeoorloofde gebruik van geweld, en het bezwaar tegen oorlogsmethoden en –middelen zoals gereglementeerd door het internationale humanitaire recht [ius in bello], het internationale recht betreffende de mensenrechten en door het internationale strafrecht.*
- *het bezwaar tegen de omstandigheden van de legerdienst.*

U wil niet deelnemen aan de oorlog omdat u niet wil sterven of gewond raken (CGVS, pg 6 en 7). Hierbij dient te worden opgemerkt dat "een persoon duidelijk geen vluchteling is als zijn enige reden voor desertie of dienstweigering zijn afkeer van de militaire dienst of vrees voor de strijd" (UNHCR Handboek punt 168). Een dergelijk motief is ingegeven vanuit een louter persoonlijk belang dat niet opweegt tegen het belang van de staat en daardoor niet als geldige reden kan worden beschouwd om te verzaken aan een oproeping als dienstplichtige of gemobiliseerde en zodoende geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming. De eventualiteit dat er slachtoffers vallen onder de ingezette troepen is eigen aan een gewapend conflict en maakt dan ook geen vervolging uit in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voorts bracht u geen enkel ander concreet bezwaar naar voor tegen het vervullen van uw militaire verplichtingen. U vroeg zich louter nog af wat u zou kunnen doen bij het Oekraïense leger, waarna u opnieuw verwees naar uw schrik voor de strijd en de mogelijkheid dat u daarbij gewond zou raken (CGVS, pg 6 en 7).

U hekelt de wijze waarop de Oekraïense autoriteiten de mobilisatie uitvoeren. U haalt aan dat mannen gewoon op straat werden opgepakt en naar het leger gestuurd en als honden werden opgejaagd (CGVS, pg 6).

Hierdoor was het voor u onmogelijk om nog in Oekraïne te blijven. U bent er niet in geslaagd een vrees voor vervolging in uw hoofde aan te tonen op deze basis:

Vooreerst maakte u zelf geen concrete feiten mee, u werd nooit opgepakt (CGVS, pg 6). Daarnaast blijkt uit de objectieve informatie waar het CGVS over beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier dat mobilisatieteams raids uitvoeren in de publieke ruimte om personen op te sporen die de mobilisatie ontwijken. Dergelijke acties zijn op zich niet onwettig. De Oekraïense autoriteiten hebben het recht om hun wetgeving rond dienstplicht en mobilisatie te handhaven en om personen die hun plicht ontduiken op te sporen en desgevallend te bestraffen. Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat in een aantal gevallen mobilisatieteams fysiek geweld gebruikten en dat ze in sommige gevallen op illegale wijze mannen van mobiliseerbare leeftijd oppakten, terwijl ze mannen die niet geseind staan voor een inbreuk op de mobilisatiewetgeving enkel een oproeping mogen overhandigen. Deze illegale praktijk wordt busifikaciya genoemd. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en in het licht van de omvang van de mobilisatie in UKR, blijkt echter niet dat deze praktijk zo courant is dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een willekeurige Oekraïense man van mobiliseerbare leeftijd met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het risico loopt om op dergelijke illegale wijze te worden ingelijfd bij de Oekraïense strijdkrachten. Daarenboven is de Oekraïense overheid zich ervan bewust dat dergelijke incidenten zich voordoen en verklaarde al meermaals dat ze er iets aan wil doen omdat het een negatieve impact heeft op de mobilisatie in het algemeen. Zo verklaarde de minister van defensie in november 2024 dat er paal en perk gesteld moest worden aan dergelijke wantoestanden. Op 12 maart 2025 heeft het Oekraïense parlement een nieuw wetsvoorstel goedgekeurd specifiek gericht op het voorkomen van gevallen van busifikaciya. Uw loutere verwijzing naar arrestaties op straat van Oekraïense mannen in het kader van de mobilisatie is bijgevolg onvoldoende om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen.

Ten slotte haalt u aan dat u niemand meer hebt in Oekraïne en dat u bij uw familie in België wil blijven (CGVS, pg 6 en 7). U hebt namelijk twee zussen die in België verblijven. Deze motieven houden geen enkel verband met de criteria voor internationale bescherming. Uit niets blijkt dat uw leven, uw vrijheid of uw fysieke integriteit hierdoor op intentionele wijze zou worden bedreigd. U verbindt hier zelf ook geen enkele concrete vrees aan (CGVS, pg 7). Zij opgemerkt dat u wel nog familie hebt in Oekraïne, namelijk twee tantes en een oom die in uw dorp wonen (CGVS, pg 4 en 5).

U komt evenmin in aanmerking voor internationale bescherming op basis van de algemene veiligheidssituatie in uw regio van herkomst (oblast Tsjernivtsi/Chernivets):

Uit de beschikbare objectieve informatie blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in Oekraïne sterk varieert tussen de verschillende provincies (zie: COI Focus. Oekraïne. Veiligheidssituatie westelijke provincies). In de westelijke provincies zijn geen Russische grondtroepen aanwezig op het moment van schrijven. De provincies liggen ver achter de actieve frontlinie en Russische grondtroepen kunnen er dan ook niet rechtstreeks opereren. Rusland bestookt deze gebieden evenwel met verschillende soorten drones en raketten. Deze beschietingen leiden tot schade aan civiele infrastructuur zoals onder meer de energievoorzieningen, medische en onderwijsinstellingen. Rusland voert dergelijke beschietingen over het hele Oekraïense grondgebied uit. Het zijn vooral de oostelijke provincies die hierbij getroffen worden. De

westelijke provincies ondervinden ook schade, maar deze is veel beperkter dan in de rest van het land. In het algemeen is het aantal veiligheidsincidenten in het westen van Oekraïne veel lager dan in het oosten. Dezelfde verhouding is ook waarneembaar in het aantal burgerslachtoffers dat er in de verschillende Oekraïense regio's valt. Daarnaast viel het hoogste aantal burgerslachtoffers in de westelijke provincies in het begin van de oorlog, waarna zich een aanzienlijk daling inzette. Ook tussen de westelijke provincies onderling zijn er verschillen inzake het aantal veiligheidsincidenten die er plaatsvinden en het aantal burgerslachtoffers die er vallen.
Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in de westelijke provincies van Oekraïne een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347.
U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de westelijke provincies van Oekraïne. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.
Ter staving van uw verzoek hebt u uw paspoort neergelegd tijdens uw onderhoud met een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit document staaft uw identiteit en nationaliteit die niet ter discussie staat en wijzigt niets aan bovenstaande beoordeling. U beschikt ook over een rijbewijs, maar dit document werd bij gebrek aan relevantie voor uw verzoek niet opgenomen in uw administratief dossier. U hebt geen documenten neergelegd die betrekking hebben op de door u aangehaalde asielmotieven.
C. Conclusie
U komt overeenkomstig de hoofdstukken II en III van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking voor erkenning als vluchteling. Verder komt u overeenkomstig de hoofdstukken II en V van Verordening (EU) 2024/1347 niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming.
Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/11/8 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending "*van de artikelen 62, 48/3 en 48/4 van de wet van 15/12/1980; van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juni 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen; van onvoldoende of tegenstrijdige motivering en bijgevolg het ontbreken van wettig toelaatbare motieven; van een kennelijke feitelijke beoordelingsfout; van de schending van het principe van behoorlijk bestuur, van machtsmisbruik en van het algemeen principe dat de bestuursinstantie verplicht is te beslissen na kennisname van alle elementen van de zaak; van de schending van artikel 1.A.2 van de Geneefse Conventie van 28 juli 1951; van de schending van artikel 15, a, b en c van de Verordening (EU) 2024/1347 betreffende de subsidiaire bescherming*".

2.2.1. In de mate dat verzoekende partij de schending aanvoert van de (oude) artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), moet worden opgemerkt dat deze bepalingen werden opgeheven bij de wet van 16 juni 2026 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ter uitvoering van het Migratie- en asielpact van de Europese Unie, in werking getreden op 12 juni 2026, en derhalve onbestaande zijn. Het middel is onontvankelijk wat betreft de aangevoerde schending van voormelde opgeheven bepalingen van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.
De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte

ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.4. In de bestreden beslissing wordt in verband met de toepassing van een versnelde procedure bij de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming voorts door verwerende partij op goede gronden als volgt gemotiveerd: "*Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/11/10 van de Vreemdelingenwet.*
Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid door relevante informatie achter te houden die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, rechtvaardigt dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Bij uw aankomst op de luchthaven op 25 juli 2026 hebt u namelijk verklaard dat u uw verblijfsvergunning niet bij u had en dat deze bij de gemeente Vorst zou liggen. Uit nazicht bleek echter dat u al sinds 12 december 2025 geen verblijfsrecht meer genoot in België. U voldeed dus niet aan de binnenkomstvoorwaarden. U wist dit, maar liet toch uitschijnen dat u over een verblijfsvergunning beschikte (CGVS, pg 4). U maakte op dat moment geen enkele melding van een nood aan internationale bescherming (zie: grensrapport politie). U gaf geen redenen op waarom u niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst (zie: vragenlijst grensinspectie, vraag 8). U diende pas op 31 juli 2026 een verzoek om internationale bescherming in." Verzoekende partij slaagt er geenszins in hierop een ander licht te werpen. Zij wijst erop dat zij zich in een kwetsbare situatie bevond na het verlies van haar tijdelijke bescherming wegens een woonstprobleem (ruzie met de eigenaar van het contract), hetgeen evenwel geen afdoende verschoning vormt voor het bewust achterhouden van het verlies van haar verblijfsrecht in België bij aankomst op de luchthaven op 25 juli 2026 (notities CGVS, p. 4 en 7). Daarnaast stelt zij dat zij "*bij de grenspolitie wel degelijk de oorlog en de afwezigheid van familie in Oekraïne heeft aangehaald*". Evenwel verwijst zij hierbij louter naar haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud waar zij beweerde dat zij deze zaken aanhaalde voor de grenspolitie (zie notities CGVS, p. 8), doch dient door de Raad te worden vastgesteld dat deze bewering geen steun vindt in het grensrapport van de politie en de vragenlijst van de grensinspectie, alwaar zij geen enkele melding maakte van een nood aan internationale bescherming en geen redenen opgaf waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst (zie administratief dossier, stuk 7, map DVZ, "*Dossier Frontière*"). Nochtans werd haar de expliciete vraag gesteld of er redenen waren waardoor zij niet zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst, waarop zij evenwel ontkennend antwoordde (zie vragenlijst grensinspectie, vraag 8). Met de uitleg dat zij pas op 31 juli 2026 een verzoek om internationale bescherming indiende "*door onkunde en het zoeken naar bijstand*" doet zij voorts geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat zij bij haar aankomst op de luchthaven de autoriteiten heeft misleid door relevante informatie achter te houden die een negatieve invloed op de beslissing had kunnen hebben noch aan de vaststelling dat zij op dat moment geen enkele melding maakte van een nood aan internationale bescherming. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat verwerende partij onterecht toepassing maakte van een versnelde procedure bij de behandeling van haar verzoek.

2.2.5. Bij terugkeer naar Oekraïne vreest verzoekende partij gemobiliseerd te worden voor de oorlog en te sterven in de oorlog. Ook haalt zij aan dat zij niemand meer heeft in Oekraïne (notitie CGVS, p. 6).

2.2.6. Wat betreft vooreerst de door verzoekende partij aangehaalde vrees voor mobilisatie voor de oorlog en de hieraan gekoppelde vrees om te sterven in de oorlog, wijst de Raad erop dat hieromtrent in de bestreden beslissing door de commissaris-generaal terecht het volgende wordt gemotiveerd: "*U vreest bij terugkeer naar Oekraïne naar de oorlog te zullen worden gestuurd.*
Vooreerst moet worden benadrukt dat het iedere soevereine staat toekomt om de militaire dienstplicht, de organisatie van een reserve en de eventuele mobilisatie van deze reserve vrij te regelen. De regelgeving inzake militaire dienstplicht, het aanhouden van een militaire reserve en de mobilisatie is erop gericht over voldoende strijdkrachten te beschikken wanneer de nationale veiligheid wordt bedreigd. Dit impliceert dat bepaalde categorieën onderdanen van een land bij een militair conflict zo nodig de wapens opnemen en strijd leveren om de nationale veiligheid te waarborgen. Het loutere feit verplicht te worden militaire dienst uit te oefenen, kan niet worden beschouwd als vervolging of als ernstige schade. Een eventuele (strafrechtelijke) vervolging of bestraffing omwille van een weigering de dienstplicht te vervullen, omwille van het ontduiken van een mobilisatie van reservisten of omwille van desertie, en dit in het kader van een regeling waaraan alle onderdanen van een land zijn onderworpen, kan in principe evenmin worden aanzien als vervolging of ernstige schade in de zin van voormelde bepalingen.
U hebt geen overtuigende redenen aangebracht waarom er in uw hoofde wel sprake zou zijn van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade in het kader van mobilisatie.

Elke Oekraïense man tussen de 18 en 60 jaar onderhevig aan de dienstplicht of opgenomen in de militaire reserve kan in principe opgeroepen worden voor mobilisatie (zie COI Focus. Oekraïne. Mobilisatie). Gelet op uw leeftijd, kan u enkel nog opgeroepen worden in het kader van mobilisatie. U verklaart dat u nog niet werd opgeroepen in het kader van mobilisatie (CGVS, pg 6). U zou dus al eerst rechtsgeldig moeten worden opgeroepen en u zou vervolgens ook nog de medische keuring moeten ondergaan alvorens u zou kunnen worden gemobiliseerd (zie COI Focus, Oekraïne. Mobilisatie). Gelet op de beschikbare informatie over het aantal potentiële rekruten voor mobilisatie en de omvang van de mobilisatie in navolging van de wetswijzigingen van april 2024, is het bovendien lang geen zekerheid dat u ook effectief zult worden opgeroepen voor mobilisatie in geval van terugkeer naar Oekraïne. De door u aangehaalde vrees voor mobilisatie blijkt vooralsnog hypothetisch te zijn.
Zelfs indien u bij terugkeer naar Oekraïne effectief zou worden opgeroepen voor mobilisatie, kan er nog geen gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen op deze basis, aangezien u geen geldige bezwaren naar voor brengt tegen het vervullen van militaire verplichtingen.
Er bestaan verschillende vormen van bezwaar tegen militaire verplichtingen die vrees voor vervolging om die reden kunnen rechtvaardigen. Zo onderscheidt de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties (UNHCR) in het document van 3 december 2013, "Guidelines on international protection no. 10: claims to refugee status related to military service within the context of article 1A (2) of the 1951 Convention and/or the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees":
- het bezwaar tegen de legerdienst wegens gewetensbezwaren (absolute of gedeeltelijke gewetensbezwaarden).
- het bezwaar tegen de legerdienst in een conflict dat in strijd is met de elementaire regels van het menselijkegedrag. Deze tweede vorm verwijst tegelijk naar het bezwaar om deel te nemen aan een illegaal gewapend conflict [ius ad bellum], een bezwaar dat verwijst naar het ongeoorloofde gebruik van geweld, en het bezwaar tegen oorlogsmethoden en –middelen zoals gereglementeerd door het internationale humanitaire recht [ius in bello], het internationale recht betreffende de mensenrechten en door het internationale strafrecht.
- het bezwaar tegen de omstandigheden van de legerdienst.
U wil niet deelnemen aan de oorlog omdat u niet wil sterven of gewond raken (CGVS, pg 6 en 7). Hierbij dient te worden opgemerkt dat "een persoon duidelijk geen vluchteling is als zijn enige reden voor desertie of dienstweigering zijn afkeer van de militaire dienst of vrees voor de strijd" (UNHCR Handboek punt 168). Een dergelijk motief is ingegeven vanuit een louter persoonlijk belang dat niet opweegt tegen het belang van de staat en daardoor niet als geldige reden kan worden beschouwd om te verzaken aan een oproeping als dienstplichtige of gemobiliseerde en zodoende geen aanleiding kan geven tot internationale bescherming. De eventualiteit dat er slachtoffers vallen onder de ingezette troepen is eigen aan een gewapend conflict en maakt dan ook geen vervolging uit in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.
Voorts bracht u geen enkel ander concreet bezwaar naar voor tegen het vervullen van uw militaire verplichtingen. U vroeg zich louter nog af wat u zou kunnen doen bij het Oekraïense leger, waarna u opnieuw verwees naar uw schrik voor de strijd en de mogelijkheid dat u daarbij gewond zou raken (CGVS, pg 6 en 7).
U hekelt de wijze waarop de Oekraïense autoriteiten de mobilisatie uitvoeren. U haalt aan dat mannen gewoon op straat werden opgepakt en naar het leger gestuurd en als honden werden opgejaagd (CGVS, pg 6).
Hierdoor was het voor u onmogelijk om nog in Oekraïne te blijven. U bent er niet in geslaagd een vrees voor vervolging in uw hoofde aan te tonen op deze basis:
Vooreerst maakte u zelf geen concrete feiten mee, u werd nooit opgepakt (CGVS, pg 6). Daarnaast blijkt uit de objectieve informatie waar het CGVS over beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier dat mobilisatieteams raids uitvoeren in de publieke ruimte om personen op te sporen die de mobilisatie ontwijken. Dergelijke acties zijn op zich niet onwettig. De Oekraïense autoriteiten hebben het recht om hun wetgeving rond dienstplicht en mobilisatie te handhaven en om personen die hun plicht ontduiken op te sporen en desgevallend te bestraffen. Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat in een aantal gevallen mobilisatieteams fysiek geweld gebruikten en dat ze in sommige gevallen op illegale wijze mannen van mobiliseerbare leeftijd oppakten, terwijl ze mannen die niet geseind staan voor een inbreuk op de mobilisatiewetgeving enkel een oproeping mogen overhandigen. Deze illegale praktijk wordt busifikaciya genoemd. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, en in het licht van de omvang van de mobilisatie in UKR, blijkt echter niet dat deze praktijk zo courant is dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een willekeurige Oekraïense man van mobiliseerbare leeftijd met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het risico loopt om op dergelijke illegale wijze te worden ingelijfd bij de Oekraïense strijdkrachten. Daarenboven is de Oekraïense overheid zich ervan bewust dat dergelijke incidenten zich voordoen en verklaarde al meermaals dat ze er iets aan wil doen omdat het een negatieve impact heeft op de mobilisatie in het algemeen. Zo verklaarde de minister van defensie in november 2024 dat er paal en perk gesteld moest worden aan dergelijke wantoestanden. Op 12 maart 2025 heeft het Oekraïense parlement een nieuw wetsvoorstel goedgekeurd specifiek gericht op het voorkomen van gevallen van busifikaciya. Uw loutere verwijzing naar arrestaties op straat van Oekraïense mannen in het kader van de mobilisatie is bijgevolg onvoldoende om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen."

Verzoekende partij beperkt zich in haar verzoekschrift tot het louter opnieuw verwijzen naar het risico om in de oorlog gewond of gedood te worden alsook naar de arrestaties op straat van Oekraïense mannen in het kader van de mobilisatie. Met het louter herhalen van deze reeds eerder aangehaalde elementen waarop in de bestreden beslissing reeds uitgebreid wordt ingegaan, doet verzoekende partij geenszins *in concreto* afbreuk aan de hierboven gedane vaststellingen. Het komt immers aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

2.2.7. Omtrent de verklaring van verzoekende partij dat zij niemand meer heeft in Oekraïne en dat zij bij haar familie in België wil blijven (notities CGVS, p. 6 en 7), duidt de Raad er evenwel op, in navolging van de commissaris-generaal dat deze motieven geen enkel verband houden met de criteria voor internationale bescherming. In haar verzoekschrift bemerkt verzoekende partij dat zij slechts verre familieleden heeft en dat zij isolatie in haar thuisland vreest, doch dient door de Raad te worden vastgesteld dat uit niets blijkt dat haar leven, haar vrijheid of haar fysieke integriteit hierdoor op intentionele wijze zou worden bedreigd. Zij het overigens opgemerkt dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud aangaf dat er in haar dorp nog twee tantes en een oom wonen (notities CGVS, p. 4 en 5) waardoor zij haar gebrek aan een familiaal netwerk in Oekraïne niet aannemelijk maakt. De bewering in het verzoekschrift dat één van deze tantes naar Italië zou zijn gevlucht betreft voorts een blote bewering die zij op generlei wijze staaft. Bovendien geeft zij hierbij hoe dan ook expliciet aan dat haar oom wel nog steeds in Oekraïne is.

2.2.8. Inzake de door verzoekende partij bijgebrachte documenten (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten) treedt de Raad de commissaris-generaal bij in volgende motivering, die door verzoekende partij geheel ongemoeid wordt gelaten: "*Ter staving van uw verzoek hebt u uw paspoort neergelegd tijdens uw onderhoud met een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit document staaft uw identiteit en nationaliteit die niet ter discussie staat en wijzigt niets aan bovenstaande beoordeling. U beschikt ook over een rijbewijs, maar dit document werd bij gebrek aan relevantie voor uw verzoek niet opgenomen in uw administratief dossier. U hebt geen documenten neergelegd die betrekking hebben op de door u aangehaalde asielmotieven.*"

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, punt 5) *juncto* artikel 9 van de Kwalificatieverordening worden aangenomen. Zij komt dan ook niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

2.2.10. In zoverre verzoekende partij zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Ingevolge deze vaststellingen, toont verzoekende partij niet aan dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15, punt a) en punt b) van de Kwalificatieverordening.
De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 15, punt c) van de Kwalificatieverordening. In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: "*U komt evenmin in aanmerking voor internationale bescherming op basis van de algemene veiligheidssituatie in uw regio van herkomst (oblast Tsjernivtsi/Chernivets):*
Uit de beschikbare objectieve informatie blijkt dat de mate van het willekeurig geweld in Oekraïne sterk varieert tussen de verschillende provincies (zie: COI Focus. Oekraïne. Veiligheidssituatie westelijke provincies). In de westelijke provincies zijn geen Russische grondtroepen aanwezig op het moment van schrijven. De provincies liggen ver achter de actieve frontlinie en Russische grondtroepen kunnen er dan ook niet rechtstreeks opereren. Rusland bestookt deze gebieden evenwel met verschillende soorten drones en raketten. Deze beschietingen leiden tot schade aan civiele infrastructuur zoals onder meer de energievoorzieningen, medische en onderwijsinstellingen. Rusland voert dergelijke beschietingen over het hele Oekraïense grondgebied uit. Het zijn vooral de oostelijke provincies die hierbij getroffen worden. De westelijke provincies ondervinden ook schade, maar deze is veel beperkter dan in de rest van het land. In het algemeen is het aantal veiligheidsincidenten in het westen van Oekraïne veel lager dan in het oosten. Dezelfde verhouding is ook waarneembaar in het aantal burgerslachtoffers dat er in de verschillende Oekraïense regio's valt. Daarnaast viel het hoogste aantal burgerslachtoffers in de westelijke provincies in het begin van de oorlog, waarna zich een aanzienlijk daling inzette. Ook tussen de westelijke provincies

onderling zijn er verschillen inzake het aantal veiligheidsincidenten die er plaatsvinden en het aantal burgerslachtoffers die er vallen.
Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in de westelijke provincies van Oekraïne een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347.
U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de westelijke provincies van Oekraïne. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."
Met een loutere algemene verwijzing naar de oorlog in Oekraïne en het gegeven dat ook de westelijke provincies getroffen worden door drones en raketten vanuit Rusland, werpt verzoekende partij geen ander licht op de gedane vaststelling dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in de westelijke provincies van Oekraïne – waaronder de provincie Tsjetnivitsi/Chernivets waarvan verzoekende partij afkomstig is – een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 15, punt c) van de Kwalificatieverordening. De Raad benadrukt dat uit de door verwerende partij bijgebrachte informatie, met name de "*COI Focus*" betreffende "*Oekraïne. Veiligheidssituatie westelijke provincies*" van 16 oktober 2025 (zie administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 2), duidelijk naar voren komt dat het aantal veiligheidsincidenten alsook het aantal burgerslachtoffers in het westen van Oekraïne veel lager is dan in het oosten van Oekraïne. Volgens de ACLED-data vonden er in de provincie Tsjernivtsi/Chernivets, waarvan verzoekende partij afkomstig is, in de periode 24 februari 2024 tot 03 oktober 2025 in totaal zeven veiligheidsincidenten plaats en vielen er sinds het begin van de oorlog tot 3 oktober 2025 twee burgerdoden (p. 32-33). Door verzoekende partij wordt geen concrete andersluidende informatie bijgebracht waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich baseert niet (langer) correct en/of actueel is.
In casu zijn er evenmin concrete elementen voorhanden die erop wijzen dat er in hoofde van verzoekende partij persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. In het verzoekschrift wordt opgeworpen dat de naaste familie van verzoekende partij zich in België bevindt en dat verzoekende partij in Oekraïne geen wettig verblijf of onderdak meer heeft, waardoor zij bij terugkeer direct blootgesteld zal worden aan de gevaren van het gewapend conflict zonder enige vorm van bescherming. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij, die over de Oekraïense nationaliteit beschikt, geenszins hard maakt in Oekraïne geen wettig verblijf te hebben. Evenmin toont zij *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Oekraïne niet in staat zal zijn terug te keren naar haar regio van herkomst en er onderdak te bekomen, laat staan dat zij zou aantonen omwille hiervan een verhoogd risico te lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Dient ook hier overigens opgemerkt te worden dat er nog steeds familieleden van haar wonen in haar dorp in Oekraïne, met name twee tantes en een oom, die verzoekende partij kunnen ondersteunen in geval van een eventuele terugkeer.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 3, punt 6) *juncto* artikel 15 van de Kwalificatieverordening worden aangenomen. Derhalve komt zij niet in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

2.2.11. Derhalve heeft verwerende partij met recht besloten dat aan verzoekende partij geen internationale bescherming kan worden verleend alsook dat haar verzoek op grond van 57/11/8 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond dient te worden beschouwd.

2.2.12. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

2.2.13. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken op elf september tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	J. BIEBAUT